

вихователів), значне зростання інформаційних потоків пізнавального й загальнокультурного характеру.

Список використаних джерел

1. Степанов П. В. Воспитание детей в духе толерантности / П. В. Стапанов // Классный руководитель. – 2002. – № 2. – С. 18 – 20.
2. Волошина О. Формування толерантності у позакласній роботі / О. Волошина // Позашкільна освіта та виховання. – 2007. – № 1. – С. 27 – 31.
3. Адамський А. Школа толерантності / А. Адамський // Управління школою. – 2003. – 16–22 септембрія (№ 35). – С. 2.
4. Завірюха Л. А. Оволодіння засадами толерантності у студентському середовищі / Л. А. Завірюха // Педагогіка толерантності. – 2003. – № 1 (23). – С. 76 – 85.

УДК 373.2.014.6

КОВАЛЬ М.С.,
ДОБОШ О.М.

Мукачівський державний університет, Україна

ПРОБЛЕМА ЯКОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Актуальність проблеми якості освіти пов'язана із загальними орієнтирами процесу вдосконалення системи освіти на державному, регіональному, локальному рівнях і знаходить відображення в низці документів, що регламентують і концептуально обґрунтовують діяльність освітніх установ [2, с. 66].

Зокрема, у Законі України «Про дошкільну освіту» у пункті 1 статті 4 йдеться: «Дошкільна освіта є обов'язковою первинною складовою частиною безперервної освіти в Україні», пункті 2 статті 4 «Дошкільна освіта – цілісний процес, спрямований на забезпечення різнобічного розвитку дитини відповідно до її задатків, нахилів, здібностей, індивідуальних, психічних та фізичних особливостей, культурних потреб», пункті 2 статті 11 «Дошкільний навчальний заклад забезпечує відповідність рівня дошкільної освіти вимогам Базового компонента дошкільної освіти», статті 26 «Завданням науково-методичного забезпечення системи дошкільної освіти є: ...аналіз стану освітньої роботи та рівня розвитку дитини відповідно до завдань Базового компонента дошкільної освіти» [1].

«Якість освіти є національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, додержання міжнародних норм і вимог законодавства України щодо реалізації права громадян на освіту. На забезпечення якості освіти спрямовуються матеріальні, фінансові, кадрові та наукові ресурси суспільства і держави», – наголошується в Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті [4].

Дослідження та розв'язання проблеми управління якістю роботи дошкільного навчального закладу має міцне науково-теоретичне підґрунтя, про що свідчать праці О. Кузьміна, С. Кульневича, М. Мартиненко, О. Мельник, Г. Єльнікової, В. Пекельної, Т. Пономаренко, Т. Сорочан, Є. Хрикова, К. Белої, Л. Поздняк, П. Третякова, О. Александрової, Н. Костроміної, Дж. Максвелла, Е. Мейо, С. Рєзник, Н. Романової, Н. Солової, Дж. Трейсона, Д. Шматко та ін.

Усі різноманітні підходи дослідників у галузі теорії якості сходяться в єдиному визначенні якості як «об'єктивної визначеності цілісного предмета, що відмежовує

цей предмет від інших». Поряд із визначеністю та цілісністю є ще одна особливість якості – цінність об'єктів і процесів.

Поняття якості є універсальним, тому що може бути застосовано до всіх аспектів соціальної діяльності

Якість – комплексне поняття, що характеризує ефективність усіх сторін діяльності: розробка стратегії, організація освітнього процесу тощо [2, с. 71].

За К. Крутій, термінологічне визначення якості дошкільної освіти й до сьогодні є дискусійним: немає чітких параметрів, критеріїв і показників за якими можна було б визначити якість освіти та її результати. З точки зору сучасних наукових підходів, якість освіти характеризується сукупністю критеріїв – умов, освітнього процесу, управління і результатів цього процесу [3, с. 23].

Аналіз наукової літератури та вивчення досвіду роботи ДНЗ довів, що до чинників, які впливають на якість навчально-виховної роботи з дітьми, належить характер і рівень управлінської діяльності. Це дало змогу виокремити кілька підходів до визначення цього поняття, а саме: управління як керівництво педагогічним процесом, управління як система умов життєдіяльності працівників, управління як взаємодія суб'єктів навчально-виховної роботи; охарактеризувати структурний і функціональний склад управлінської діяльності, загальний для широкого кола систем, у тому числі й для системи дошкільної освіти.

Управління якістю роботи сучасного ДНЗ передбачає підвищення ефективності функціонування різних сфер діяльності дошкільного закладу на основі забезпечення матеріального благополуччя, фінансової стабільності та створення сукупності організаційно-педагогічних умов, серед яких поширення управлінських повноважень на педагогічний колектив як єдину команду (стратегічний рівень управління); створення науково-методичного осередку для педагогів на інноваційних засадах (тактичний рівень); урізноманітнення моделей організації навчально-виховного процесу на основі особистісно орієнтованої парадигми (оперативний рівень).

Отже, якість роботи дошкільного закладу - це складна багатокomпонентна характеристика сукупних якостей процесу та результатів освіти дітей дошкільного віку, що відповідають прогнозованим цілям дошкільного навчального закладу, узгодженим з державними вимогами й стандартами, а також потребами та очікуваннями суб'єктів освітнього процесу (дітей, педагогів, батьків).

Список використаних джерел

1. Закон України «Про дошкільну освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2628-14>, вільний.
2. Крутій К. Л. Моніторинг як сучасний засіб управління якістю освіти в дошкільному навчальному закладі: монографія / К. Л. Крутій. – Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2010. – 172 с.
3. Крутій К. Методологічні аспекти моніторингу дошкільної освіти / К. Крутій // Вісник СевНТУ. Вип. 105: Педагогіка: зб. наук. пр. – Севастополь: Вид-во СевНТУ, 2010. – С. 23-26. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sevntu.com.ua/jspui/bitstream/123456789/2277/1/105-05.pdf>, вільний.

УДК 37.013.42

КОВАЧ А. В.,
ХИЛА В. О.,
МОЧАН Т. М.

Мукачівський державний університет, Україна

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «STORYTELLING» У НАВЧАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

У педагогіці технологія сторітеллінгу («Storytelling») відома з кінця ХХ століття. Найбільш відомими є роботи закордонних науковців Egan K. Teaching as storytelling («Навчання як розповідь») та Rossiter M. Narrative and Stories in Adult Teaching and Learning («Оповідання та історії у навчанні та навчанні дорослих»).

В Україні дослідженням технології «Storytelling» почали вивчати не так давно і на даний час вона вважається інновацією в освіті. Вивченням даної проблеми займаються М. Василюшина, Н. Гущинна, Е. Ерднієва, О. Караманова, Ю. Маковецька-Гудзь, К. Симоненко, З. Удич.

Сторітеллінг (story – історія; telling – розповідати) – це ефективний метод донесення інформації до аудиторії шляхом розповідання смішних, зворушливих або повчальних історій з реальними або вигаданими персонажами.

На думку Ю. Маковецької-Гудзь, він поєднує в собі психологічні, управлінські та інші аспекти і дозволяє не лише ефективно донести інформацію до аудиторії, а й мотивувати її на певні вчинки і отримати максимально високі результати. Саме використання оповідань є однією із ефективних технологій навчання, оскільки вони максимально полегшують розуміння й засвоєння матеріалу. Крім того, інтерес молодших школярів до нового цікавого сюжету і незвична форма навчальної діяльності істотно підвищують їхню мотивацію до навчання, створює сприятливу атмосферу на уроці та підтримує увагу молодших школярів [1, с. 9].

Оповідання це розширення прав і можливостей для дитини, щоб мати можливість висловлювати свої думки і почуття через усне мовлення. Їх метою є розвиток пізнавального інтересу, пам'яті, уваги, чуття мови. Розвиток уяви дозволить молодшим школярам розглянути нові і творчі ідеї, може сприяти впевненості в собі та особистої мотивації, учні покажуть себе компетентними і здатними виконати свої надії і мрії.

К. Симоненко виділяє такі способи застосування технології «Storytelling»:

- складання розповіді за сюжетною картиною, що сприяє формуванню вмінь складати розгорнуту розповідь по картині;
- складання оповідань про випадок із власного життя учнів за малюнками, наприклад «Мій звичайний день»;
- складання розповіді за допомогою послідовно прикріплених ілюстрацій до епізодів казки, силуетних зображення героїв казки тощо [2].

Історії, які можна використати у навчальному процесі, поділяємо на:

1. Історія, написана оратором (оратор для розповіді сам вигадує усі ключові елементи історії, при цьому, історія повинна бути цікавою та життєвою).

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>